

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Consolatio ex Vnctionis infirmorum Sacramento. ix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

Etissimam: conduplicatur solatium. Nam quicquid boni est in corpore, à capite Christo desluit, ac membrorum omnium commune est: ut in corpore animantis, licet diuersa sint membra variis officijs destinata, tamen vita à capite proficiens, eadē per omnia membra diffunditur, tam indiuidua societate, ut, quemadmodū docet Apostolus Paulus, si doleat vnum membrum, dolent ad omnia perueniat: si gaudeat vnum membrum, gloria sit omnium communis. Nec cōtractior est in corpore mystico Christi gratia, quā in animalis corpore natura: nec potest esse pauper Ecclesia, quae tam diuiti capiti est cōiuncta, in quo habitat omnis plenitudo Diuinitatis corporaliter: nec destitui potest membrum, quod à tot Sanctorum millibus subleuatur.

1. Cor. 12.

Coloss. 2.

CONSOLATIO EX VNCTIONIS
INFIRMORVM. SACRAMENTO

CAPVT

IX.

Iac. 5.

Quis vsus S. Vnctionis, & Mysterij explicatio.
DE S. Vnctione infirmorum sic habet Apostolus Iacobus: Infirmatur quis in vobis? inducat presbyteros ecclesiae, & orent super eum, vngentes eum oleo in nomine Domini: & oratio fidei saluabit infirmum, & alleniabit eum Dominus: & si in peccatis sit, remittentur ei. Quò magis ingrauescit corporis morbus, eò magis etiā angitur plerunque infirmi animus: praesertim cum expendat quod scriptū est: Omnes nos manifestari oportet ante tribunal Christi: ut referat vnusquisq. propria corporis, prout gessit siue bonū siue malū. Nec dubiū est, lupū illū infernalem homini peccatori eo momento omnia peccata tanquam in tabella depicta, ob oculos versare, et cōmeritam poenā exagregare: ut quocunq. se vertat, nil nisi tribunalia & gehennas conspiciat. Attamen hic rursum sollicitè succurrat Dei Opt. Max. benignitas: com-

2. Cor. 5.

Ephes. 6.

ta: communit ad hoc certamen militem suum panoplia
 cuncti, aduersus omnes insidias diaboli, ut possit resiste-
 re in die malo: & in omnibus perfectus stare. Induit lorica
 tam iustitia, & scutum tribuit fidei ad extinguendum
 omnia tela nequissimi ignea. Suggestit quoque fomentum
 inbecille fidei peccatoris infirmi, ne qua fiat, ut à spe
 diuina misericordia excidat: eiusdemque diuina sua
 misericordia pinguedine, vulnera cunctosq. dolores ani-
 ma eius sanat. Hoc significatur externò Sacramenti hu-
 ius elementorex cuius visibili forma, inuisibilis que intus
 confertur, euidenter apparet Gratia. Est enim Signum
 interioris atque spiritualis Vnctionis: ut cum corporis se-
 mul ac animi morbo oppressi fuerimus, in Christo respi-
 remus, qui est vnctus oleo letitie præ participibus suis:
 cuius Misericordia sapius in Scripturis Olei nomine
 exprimitur. Superfertur enim oleum ceteris liquoribus,
 atq. supernatur: & ita. Dei Misericordia cunctis super-
 eminet eius operibus: et plus ceteris in homines elucescit,
 Misericordia superexaltat iudiciū: & miserationes eius
 super omnia opera eius. Insuper oleum dolores vulne-
 rum mitigat, & sanat tumores & vlcera: Dei verò mi-
 sericordia plagas anima nostra curat, omnemq. depellit
 languore peccati, ut canit Propheta. Qui propitiatur, in-
 quit, omnibus iniquitatibus tuis: qui sanat omnes infir-
 mitates tuas. Qui replet in bonis desiderium tuum: qui
 coronat te in misericordia & miserationibus. Demū qui
 palastrā subire debebat aut luctā, oleo delibuti prodi-
 bent in mediū, quo eorū corpora ad id genus certaminis
 essent accommodatiora: sic in acie contra aërias potestates
 certaturis suā Deus misericordiā elargitur: ea nos præ-
 uenit, suggeritq. vires, quibus in tā difficili prelio robu-
 sti, suaq. ope vndiq. muniti, tandē victores euadamus.
 Ideo S. Propheta ait ad Dñm: In te eripiar à tēratione: et al. 17.

Psal. 144.
 Cyril. in
 Ioan. lib. 4.
 cap. 14.
 Iacob. 2.

Psal. 144.

Psal. 102.

et al. 17.

Pfal. 26.

& in Deo meo transgrediar murum. Et iterum: Dominus illuminatio mea & salus mea: quem timebo? Dominus protector vitæ meæ; à quo trepidabo? Si confitit aduersum me castra, non timebit cor meum. Si exarsit aduersum me prælium, in hoc ego sperabo. Rursum in loco: Fortitudinem meam ad te custodiã, quia Dominus susceptor meus es. Deus meus misericordia eius præueniet me.

Pfal. 58.

Accedit huc Oratio fidei, hoc est, quæ ex vera & pura in Deum fide proficiscitur: quæ sanè plurimum confert emolumentum ægroto, eiusq; animũ valde confirmat: solet: ut confidat se à Deo tanquam vitium eius membrum respici: eoq; minus dubitet se Domini esse, siue uiuat, siue moriatur.

Rom. 14.

OBIECTIONES SATANÆ ET RESPONSIONES FIDELIS ÆGROTI
AD EASDEM.

Aduersus insidias diaboli, & quasuis tentationes, quid faciendum: & quomodo ei resistendum.

CAPVT

X.

Ioan. 14.

Saluator noster Iesus Christus apud Ioannem docet: Venit princeps mundi huius, & in me non habet quicquam. Itaque dubium non est, quin quod ausus est Satan in Dominum nostrum Iesum Christum capere nostrum, audeat & in nos, qui membra eius sumus. Sed non est quod trepidemus: quoniã quidem sub alio Christi tutissimi sumus. Sic namque in Malachia dicitur: Orietur vobis timentibus nomen meum Sol iustitiæ, & sanitas in pennis eius. Huc spectat imago GALLINÆ, quæ se Christus comparare dignatus est: nimirum, ut ad huius alitis ingenio & natura, suum in nos affectum declararet. Nam ob oculos videmus penè quotidie, quædam acerba

Malach. 4.